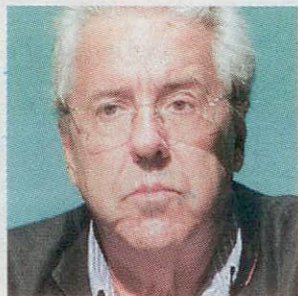

ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ ΝΙΚΟΣ
καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

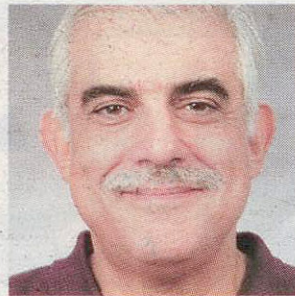
ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
κινηματογραφιστής

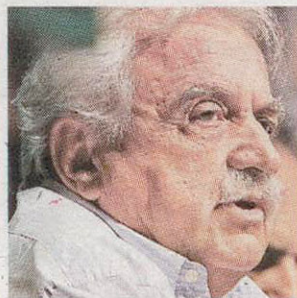
ΓΡΑΒΑΝΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης

ΔΟΣΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΟΣ
οικονομολόγος

ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου
Πολυτεχνείου

ΜΠΕΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
πρόεδρος σωματίου Διάζωμα

ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
καθηγητής Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΗΣ
καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
επ. καθηγητής ΑΠΘ

ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΕΛΙΖΑ
οικονομική αναλύτρια

ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
μουσικός

58 προσωπικότητες κάνουν έκκληση για την ανασυγκρότηση και την ισχυροποίηση του χώρου του δημοκρατικού σοσιαλισμού

Οδικός χάρτης για ισχυρή Κεντροαριστερά

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΒΟΥΛΑ ΚΕΧΑΓΙΑ

Δεν είναι πρόσκληση για τη δημιουργία ενός νέου κόμματος. Είναι έκκληση για την ανασυγκρότηση του χώρου της Κεντροαριστεράς, της ευρύτερης δημοκρατικής προοδευτικής παράταξης, μέσα από τη δημιουργία ενός πολιτικού φορέα που θα συσταθεί τους επόμενους μήνες, χωρίς αποκλεισμούς και ηγεμονισμούς, για να δοκιμασθεί στις ευρωεκλογές. Φιλοδοξεί μάλιστα να αποτελέσει τον σπόρο για την άνθηση της ελληνικής «Ελιάς».

Το κείμενο για την Κεντροαριστερά συνοδεύεται από τις υπογραφές 58 προσωπικοτήτων του χώρου που δίνεται σήμερα στη δημοσιότητα απευθύνεται σε όλες τις δυνάμεις του δημοκρατικού σοσιαλισμού, ξεχωριστά στο ΠΑΣΟΚ και στη ΔΗΜΑΡ, στις δυνάμεις της οικολογίας, της αυτοδιοίκησης αλλά και σε

Προσωπικότητες

Το κείμενο που συνέταξε και επεξεργάστηκε ο καθηγητής Γ. Βούλγαρης υπογράφεται από προσωπικότητες της πολιτικής, της επιστήμης και του καλλιτεχνικού χώρου. Από το σημερινό ΠΑΣΟΚ υπογράφουν οι Χρ. Δερβένης, Αθ. Δρέττα, Δ. Ασημακόπουλος και Γ. Βερνίκος. Επίσης, παλαιότερα στελέχη του ΠΑΣΟΚ όπως οι Π. Αυγερινός, Στ. Μπένος, Ν. Χριστοδουλάκης και Ν. Μπίσις. Επίσης, υπογράφουν τέσσερα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΔΗΜΑΡ, οι Στ. Λιβαδάς, Γ. Γεωργιάτος, Γ. Αντωνίου και Δ. Τοικαράδης, όπως και τα μέλη της ΚΕ του κόμματος Τ. Σαμαντάς, Κ. Δέλκος, Γ. Κασούνης.

πολιτικές και κοινωνικές συλλογικότητες που επιθυμούν την ισχυροποίηση της ευρύτερης κεντροαριστερής παράταξης, «κάτι καινούργιο στον ευρύτερο δημοκρατικό χώρο».

Με το κείμενό τους οι 58 διευκρινίζουν ότι η πρόσκληση για συνεργασία αφορά όλες εκείνες τις συλλογικές μορφές και τους πολίτες που δεν αναγνωρίζονται ούτε στη Δεξιά ούτε στην νεοκομμουνιστική - εθνολαϊκιστική Αριστερά.

Γίνεται σαφές πως η σύγκλιση των δυνάμεων της Κεντροαριστεράς πρέπει να γίνει με τρόπο που θα διασφαλίζει την πολιτική σταθερότητα από την οποία πρωτίστως εξαρτάται η ανάκαμψη της οικονομίας. Τονίζεται ότι η συγκρότηση της νέας παράταξης θα συμβάλει και στην πολιτική ανανέωση ενώ η ισχυροποίησή της θα αποσυμπίσει την αίσθηση της εμφύλιας αντιπαράθεσης.

Αλλωστε, όπως αναφέρεται, ο μικρός δικο-

ματισμός ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ είναι πολιτικά στείρος, προγραμματικά οπισθοδρομικός και ιδεολογικά συντηρητικός.

Στο κείμενο για την Κεντροαριστερά επισημαίνεται ότι υπάρχουν στιγμές που στην πορεία ενός έθνους ιστορικές πολιτικές παρατάξεις είναι υποχρεωμένες να επαναθεμελιωθούν και να ορίσουν ξανά την παρουσία τους στην πολιτική ζωή του τόπου, «αλλιώς παρακμάζουν και εξαφανίζονται», αναφορά που ερμηνεύεται ως έμμεση υπόδειξη κυρίως προς το ΠΑΣΟΚ.

Ωστόσο η δημιουργία του κοινού πολιτικού φορέα που θα συσταθεί όλους δεν απαιτεί τη διάλυση των υπάρχοντων κομμάτων και συλλογικοτήτων.

Προτείνεται ο κεντροαριστερός φορέας να συσταθεί τους προσεχείς μήνες μέσα από μία Ιδρυτική Συνέλευση και να εξελιχθεί σε κέντρο επεξεργασιών για το σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης με προτεραιότητα στο πρόγραμμα για τη διπλή αναμέτρηση των ευρωεκλογών και των αυτοδιοικητικών εκλογών.

Οι υπογράφωντες αναφέρουν ότι οι κινήσεις που κάνουν ξεχωριστά το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ ξεχωριστά πρέπει να συγκλίνουν και να συναντηθούν στο άμεσο μέλλον, κάτι που διευκολύνει η κοινή τους αναφορά στο Κόμμα των Ευρωπαίων Δημοκρατών και Σοσιαλιστών.

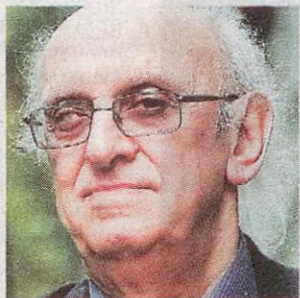
Το κείμενο χαιρετίζει την πρωτοβουλία των «5 Δημάρχων» και άλλων αυτοδιοικητικών φορέων του ίδιου χώρου, που δείχνουν έναν δρόμο συνεργασίας.

Η ανασυγκρότηση της δημοκρατικής παράταξης δεν θα είναι μόνο οργανωτική, αλλά βαθιά πολιτική. Γι' αυτό και όπως προϋποθέτει το κείμενο θα είναι αυτοκριτική για την ως τώρα πορεία, προγραμματική για το μέλλον και θα στοχεύσει στην ανάδειξη νέων ανθρώπων που θα ανανεώσουν την πολιτική ηγεσία της παράταξης και της χώρας.

Η εποχή των Μνημονίων φαίνεται να φτάνει στο τέλος της. Το τραύμα της εθνικής πώλωσης δεν θα σβήσει εύκολα, θα χρειαστεί μάλιστα πολύ κουράγιο και συμφιλωτική επιμονή απ' όλες τις πλευρές για να ξεπεραστεί

ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ ΑΓΓΕΛΑ
πεζογράφος, καθηγήτρια
Πανεπιστημίου Κρήτης

ΜΑΡΚΑΡΙΣ ΠΕΤΡΟΣ
συγγραφέας

ΜΟΥΣΕΑΣ ΝΙΚΟΣ
ομότιμος καθηγητής London
School of Economics

ΜΠΕΖΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ηθοποιός

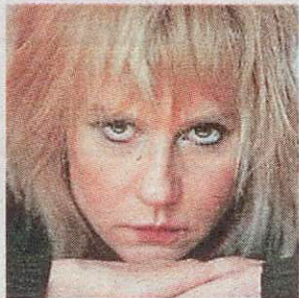
ΨΕΒΑΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
δημοσιογράφος

ΡΟΖΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ομότιμος καθηγητής
Πανεπιστημίου Αθηνών

ΣΚΑΛΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
πολιτικός επιστήμονας -
διεθνολόγος

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΙΩΤΗ
συγγραφέας

ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ

Αγανίδης Πασχάλης, οικονομολόγος ■ Αγγιαντών Χριστίνα, καθηγήτρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ■ Αντωνίου Γιάννης, εκπαιδευτικός ■ Ασημακόπουλος Δημήτρης, επιχειρηματίας, τ. πρόεδρος ΓΣΕΒΕΕ ■ Αυγερινός Παρασκευάς ■ Βαμβακάς Βασίλης, λέκτορας ΑΠΘ ■ Βασιλάκη Μαρία, καθηγήτρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ■ Βερνίκος Γιώργος, επιχειρηματίας ■ Βλαχάκης Ηλίας, επιχειρηματίας, γ.γ. ΕΣΕΕ ■ Γεωργιάτος Γεράσιμος, εκπαιδευτικός ■ Γκουρτσιογιάννη Μελίττα, αρχιτέκτονας ■ Γραμματικάκης Γιώργος, ομότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης ■ Δέλκος Κώστας, ηλεκτρολόγος μηχανικός ■ Δερβένης Χρήστος, γιατρός ■ Δρέττα Αθηνά, οδοντίατρος ■ Ευθυμίου Ηλίας, περιβαλλοντολόγος ■ Θεοδωρόπουλος Κώστας, Κίνημα Τυφλών ■ Καλοκαιρινός Αλέξης, καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης ■ Κασούνης Γιάννης, δικηγόρος ■ Καρακωστή Χαριτίνα, κοινωνιολόγος ■ Καστανάς Λεωνίδας, εκπαιδευτικός, μπλόγκερ ■ Κουρουζίδης Σάκης, δρ σερματολόγος ■ Λιβαδάς Σταύρος, μηχανολόγος ηλεκτρολόγος ■ Ματσαγγάνης Μάνος, καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών ■ Μειμάρου Γιάνας, εκδότης του περιοδικού «Μεταρρύθμιση» ■ Μήτρου Λίλιαν, καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αιγαίου ■ Μπίστης Νίκος, δικηγόρος ■ Παπαδημητρίου - Τσάτσου Άννα, ■ Παππάς Φίλιππος, δρ Φιλολογίας, μπλόγκερ ■ Παυλίδου Νιόβη, καθηγήτρια ΑΠΘ ■ Πολίτης Αλέξης, ομότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης ■ Ράπτης Νίκος, εκπαιδευτικός, μπλόγκερ ■ Σαββάκης Μπάμης, καθηγητής, πρόεδρος του Ερευνητικού Κέντρου Φλέμινγκ ■ Σαμαντάς Τέλης, κρηκός κινηματογράφου ■ Τσακρδάνη Δώρα, δικηγόρος ■ Χατζημήτρος Κίμων, καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου ■ Χειμωνάς Θανάσης, συγγραφέας ■ Χριστοδουλάκης Νίκος, καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών

Πρόσκληση σε Ιδρυτική Συνέλευση για Μια Δημοκρατική Προοδευτική Παράταξη

Εκκλήση - πρόσκληση

Αυτό δεν είναι διακήρυξη δημιουργίας νέου κόμματος. Είναι εκκλήση και πρόσκληση. Απευθύνεται στους πολίτες, στα κόμματα, στις συλλογικότητες, στα πολιτικά πρόσωπα, στις συνδικαλιστικές, τις αυτοδιοικητικές και τις πνευματικές δυνάμεις που κινούνται στον χώρο της Σοσιαλδημοκρατίας, της δημοκρατικής Αριστεράς, του φιλελεύθερου Κέντρου, της πολιτικής οικολογίας, του προοδευτικού ευρωπαϊσμού.

Προσκαλεί όλους να συνεργαστούν για την ανασυγκρότηση του χώρου. Χωρίς αποκλεισμούς. Χωρίς ηγεμονισμούς.

Υπάρχουν στιγμές στην πορεία ενός έθνους που οι ιστορικές πολιτικές παρατάξεις είναι υποχρεωμένες να επαναθεμελιωθούν, να ορίσουν ξανά την παρουσία τους στην πολιτική ζωή του τόπου. Αλλιώς παρακμάζουν και εξαφανίζονται.

Η επαναθεμελίωση δεν γίνεται μόνο με προτάσεις, τεχνοκρατική επάρκεια, στόχους και εργαλεία. Χρειάζεται μια στρατηγική που να προβάλλει τους εαυτούς μας στο μέλλον. Σε έναν κόσμο που μεταβάλλεται, σε έναν χαοτικό και μεταβαλλόμενο, σε έναν Ευρώπη που αναζητά την προοπτική της. Χρειάζεται μια εικόνα της Ελλάδας στο μέλλον, βγαλμένη από την Ιστορία της, που θα προσανατολίζει και θα συνθέτει

όσες κοινωνικές και πνευματικές δυνάμεις κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση.

Στην εποχή της Εθνικής Ανασυγκρότησης

Η Ελλάδα βρίσκεται σε μια τέτοια στιγμή. Η κρίση εξακολουθεί να είναι βαθιά, όμως αλλάζει φάση και χαρακτήρα. Οι οικονομικοί κίνδυνοι παραμένουν, αλλά οι πολιτικοί παράγοντες από τους οποίους εξαρτάται η υπέρβαση της κρίσης έρχονται σε πρώτο πλάνο.

Η εποχή των Μνημονίων φαίνεται να φτάνει στο τέλος της. Το τραύμα της εθνικής πώλωσης δεν θα σβήσει εύκολα, θα χρειαστεί μάλιστα

πολύ κουράγιο και συμφιλωτική επιμονή απ' όλες τις πλευρές για να ξεπεραστεί. Όμως, η πολιτική δραστηριότητα δεν θα περιορίζεται στην αντίθεση Μνημόνιο - Αντιμνημόνιο.

Μετά από μια καταστροφή, η Ελλάδα ξαναποκτά τη δυνατότητα και τα μέσα να σχεδιάσει το μέλλον της. Να ορίσει ρεαλιστικά τη μελλοντική θέση που θέλει να καταλάβει στον παγκόσμιο ανταγωνισμό και να κινηθεί δυναμικά για να την κατακτήσει. Η Εθνική Ανασυγκρότηση είναι το ζητούμενο της νέας φάσης στην οποία έχουμε ήδη μπει. Και είναι ένα πρόβλημα πολιτικό, παραγωγικό και πολιτισμικό.

Ποια ανάπτυξη θέλουμε; Δικαιούμαστε να αποφασίσουμε

Μετά έξι χρόνια συνεχούς ύφεσης, οι πολίτες με το δίκιο τους ελπίζουν και ζητούν να δουν την απαρξή της ανάκαμψης, να βεβαιωθούν ότι ξεκολλάμε από τον πάτο. Η κρίση όμως μας έμαθε με τραγικό τρόπο ότι οι άμεσες οικονομικές προσδοκίες εξαρτώνται από κεντρικότερες στρατηγικές επιλογές.

Τι ανάπτυξη θα έχουμε την προσεχή δεκαετία;

Θα είναι μια ανάπτυξη ρηχή, ασθενική; Θα βασίζεται στη φτηνή εργατική δύναμη, στην άγρια ανασφάλεια και στην κυνική αποδοχή των μεγάλων ανισοτήτων; Θα αδιαφορεί για

τις υποδομές και θα περιφρονεί το περιβάλλον; Θα είναι η επανάληψη ενός κρατισμού και μιας προσοδοθηρίας για φτωχούς;

Ή θα σταθούμε ικανοί να αλλάξουμε ριζικά το κράτος και το παραγωγικό μοντέλο ώστε η Ελλάδα να πετύχει μια δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη που θα δώσει πολλές και καλές θέσεις εργασίας; Που θα δώσει ευκαιρίες για όλους χωρίς μεσάζοντες, παρέες και τον ραγιαδισμό του ρουσφετιού; Που θα αναβαθμίσει το κράτος δικαίου και θα αναδιοργανώσει εκ βάθρων τη δημόσια διοίκηση; Και αν το πετύχουμε, ποιος θα διαχειριστεί την κατανομή των πόρων ώστε να ενισχύεται σταθερά η κοινωνική συνοχή και η κοινωνική δικαιοσύνη; Το πολιτικό σύστημα με βάση παλιές εξαρτήσεις και νέες υποσχέσεις; Ή μια κοινωνική συμφωνία των πολιτών που θα στηρίζει τους πραγματικά αδύναμους και όχι μόνον εκείνους που έχουν πιο δυνατή φωνή;

Η αλλαγή του κράτους και του παραγωγικού μοντέλου απαιτεί τη μέγιστη διανοητική και συναισθηματική προσπάθεια σε συνδυασμό με την τεχνοκρατική και διοικητική γνώση. Πρωτίστως όμως χρειάζεται να γίνει έργο και κτίμα ευρύτερων κοινωνικών δυνάμεων, στις οποίες θα έχουν κεντρικό ρόλο η μισθωτή εργασία του ιδιωτικού τομέα ώστε να ενισχυθεί ξανά η διαπραγματευτική της δύναμη. Τα δικαιώματα των σημερινών παιδιών αφού αυτά προπάντων

→ ΓΥΡΙΣΤΕ ΣΕΛΙΔΑ

Σελίδα 15

«Η Χρυσή Αυγή θα ξεφουσκώσει», τονίζει στα «NEA» ο πρώην καγκελάριος της Αυστρίας Βόλφγκανγκ Σούσελ και εμφανίζεται αισιόδοξος για την Ελλάδα και την Ευρώπη

Σελίδα 17

Ενδοκυβερνητικούς τριγμούς προκαλεί η εντεινόμενη κριτική του ΠΑΣΟΚ σε στοιχεία της ασκούμενης πολιτικής, καθώς και η ιδεολογική διαφοροποίησή του από τη ΝΔ

Σελίδες 24, 33

Το Βάρος μιας νέας τραγωδίας καλείται να σπρώξει η Ιταλία, μετά το νέο ναυάγιο με 50 νεκρούς στα ανοικτά της Λαμπεντούζα το Βράδου της Παρασκευής

Σελίδες 38-39

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου στο Λονδίνο δεν στερείται ούτε λαμπερές πρεμιέρες ούτε μεγάλους σπαρ. Ποια είναι όμως τα φετινά μεγάλα «γεγονότα»;

Πρόσκληση σε Ιδρυτική Συνέλευση για Μια Δημοκρατική Προοδευτική Παράταξη

→ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

θα βιώσουν τις ωδίνες της ανασυγκρότησης. Η εξωστρεφής και καινοτόμος επιχειρηματικότητα. Η νέα προηγμένη αγροτική παραγωγή. Ο δημόσιος υπάλληλος που θέλει να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια της εργασίας του μέσα από τη ριζική μεταρρύθμιση του κράτους. Η μεσαία τάξη που θα θελήσει να ανασυνταχθεί σεβόμενη τις υποχρεώσεις προς την κοινωνία, δηλαδή πληρώνοντας τους φόρους που της αναλογούν. Η ανασύσταση του κράτους πρόνοιας ως συμμαχία των λαϊκών και των μεσαίων στρωμάτων, έτσι ώστε να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες που γέννησαν η ανεργία, η περιθωριοποίηση και η ανασφάλεια. Η καθιέρωση ενός ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Χωρίς ντροπή γι' αυτό που είμαστε

Η κρίση μπορεί να οδηγήσει σε μια νέα εθνική αυτογνωσία και σε μια νέα πατριωτική υπερηφάνεια. Χωρίς την κομπλεξική εθνικιστική αλαζονεία γι' αυτό που νομίζουμε ότι είμαστε ενώ δεν είμαστε. Χωρίς ντροπή γι' αυτό που είμαστε.

Στην κρίση οι Έλληνες δεν είναι ούτε αμαρτωλοί ούτε θύματα. Είναι υπεύθυνοι και άτυχοι. Υπεύθυνοι για τις εθνικές ολιγωρίες, άτυχοι γιατί στη δύσκολη στιγμή βρήκαν απέναντί τους μια Ευρωπαϊκή Ένωση αιφνιδιασμένη, μωπική, συντηρητική, διαιρεμένη και αναδιπλωμένη

“

Μέσα στο καμίνι της κρίσης, μπορεί να χτιστεί και πάλι ένα αίσθημα λαϊκής υπερηφάνειας, που η σεμνότητά της θα την απομακρύνει από τον λαϊκισμό και η πατριωτική της ρίζα από τον εθνικισμό

στους εθνικισμούς της.

Την ίδια όμως στιγμή, οι Έλληνες κράτησαν όρθιο το φρόνημα του πολίτη, αντέχοντας μέχρι σήμερα τις ασφυκτικές πιέσεις από πολλά μέτωπα. Από την ίδια την κρίση, τα λάθη της συνταγής που δόθηκε για τη θεραπεία, την κοινωνική περιθωριοποίηση, την ευρωπαϊκή αμφισβήτηση, την επιθετικότητα των διεθνών κερδοσκοπών, τους διάσημους «προφήτες» της καταστροφής μας. Από τα λάθη και τη μετριότητα των κυβερνητικών χειρισμών, την ιδιοτελή ολιγωρία του πολιτικού συστήματος, τη διχαστική ατμόσφαιρα, τους δεξιούς και αριστερούς κίρκες μιας νέας αλλά εξίσου απεχθούς εθνικοφροσύνης που αμφισβητούσε την ελληνικότητα του αντιπάλου. Από την ακραία δεσμευμένη στάση των ποικίλων αντιπολιτευόμενων, τη χυδαία λαϊκιστική δημοσιογραφία, τον κυνισμό και τη λοιδορία των διεθνών ΜΜΕ, τους συνωμοσιολόγους και τους ψευδολόγους που μοίραζαν φρούδες ελπίδες και μαγικές λύσεις.

Είμαστε ως λαός ανθεκτικοί και θυμωμένοι, θυμωμένοι και στοχαστικοί, στοχαστικοί και όχι πτηνόμενοι. Μέσα στο καμίνι της κρίσης, μπορεί να κατακτηθεί μια νέα εθνική αυτογνωσία, να χτιστεί και πάλι ένα αίσθημα λαϊκής υπερηφάνειας, που η σεμνότητά της θα την απομακρύνει από τον λαϊκισμό και η πατριωτική της ρίζα από

τον εθνικισμό. Για να βγει η Ελλάδα από τη θέση του κράτους-παρία, να επανακτήσει τη διεθνή της αξιοπρέπεια και να διεκδικήσει ρόλο στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ενοποίησης που θα επιταχυνθούν. Για μια Ενωμένη Ευρώπη που δεν θα είναι, γιατί δεν μπορεί πια να είναι, πολιτικό σχέδιο των ελίτ, αφού η κρίση πολιτικοποίησε στο έπακρο τη διαδικασία ενοποίησης. Για έναν ευρωπαϊσμό, όχι μόνο προοδευτικό αλλά και λαϊκό. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να περιορίσουμε στην αρχή και να αντιστρέψουμε αργότερα τον διαχεόμενο ευρωσκεπτικισμό.

Ούτε Δεξιά ούτε νεοκομμουνιστική Αριστερά

Αυτός είναι ο νέος ρόλος της ιστορικής παράταξης της Σοσιαλδημοκρατίας, της δημοκρατικής Αριστεράς, του φιλελεύθερου Κέντρου, όλου του κεντροαριστερού χώρου: Εθνική Ανασυγκρότηση - αλλαγή του κράτους και του παραγωγικού μοντέλου - νέα συμπόρευση της εθνικής αυτογνωσίας με τον προοδευτικό λαϊκό ευρωπαϊσμό.

Όρος για την εκπλήρωσή του είναι η σύγκλιση και η συνεργασία όλων εκείνων των συλλογικών μορφών και των πολιτών που δεν αναγνωρίζονται ούτε στη Δεξιά ούτε στη νεοκομμουνιστική-εθνολαϊκιστική Αριστερά.

Η σύγκλιση πρέπει να γίνει με τρόπο που να διασφαλίζει την πολιτική σταθερότητα από την οποία πρωτίστως πλέον εξαρτάται η ανάκαμψη της οικονομίας, η διασφάλιση του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας και η ανακούφιση του λαϊκών στρωμάτων.

Η συγκρότηση της νέας προοδευτικής δημοκρατικής παράταξης θα συμβάλει στη σταθερότητα και την πολιτική ανανέωση. Η κατάρρευση του μεταπολιτευτικού κομματικού συστήματος έχει οδηγήσει σε ένα ασταθές ακόμα κομματικό σκηνικό, με ανησυχιακά χαρακτηριστικά. Ο μικρός δικομματισμός ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ είναι πολιτικά στείρος, προγραμματικά οπισθοδρομικός και ιδεολογικά συντηρητικός. Εγκλωβίζει, δεν απελευθερώνει τις δυνάμεις της χώρας, δεν οδηγεί σε βιώσιμη ανάπτυξη. Η τερατογένεση της νεο-ναζιστικής Χρυσής Αυγής εξελίχθηκε σε σαράκι της δημοκρατίας. Η αποτρόπαιη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στο Κερατσίνι έκρουσε τον κώδωνα ενός κινδύνου που ήταν εδώ και καιρό προφανής. Η άμυνα της Πολιτείας έναντι της εγκληματικής οργάνωσης είναι επιβεβλημένη.

Η ισχυροποίηση της ευρύτερης κεντροαριστερής παράταξης θα αποσυμπέσει τη σημερινή αίσθηση της εμφύλιας αντιπαράθεσης. Θα συμβάλει στην αποκατάσταση μιας ελάχιστης εθνικής συναίνεσης ώστε ο πολιτικός αντίπαλος

να μη γίνει πάλι εσωτερικός εχθρός. Θα επαναφέρει την πολιτική και κοινωνική δυναμική στον αστερισμό της δημοκρατίας και του πλουραλισμού. Θα συνδέσει την Εθνική Ανασυγκρότηση με ένα προοδευτικό και ρεαλιστικό πρόγραμμα αλλαγών στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Θα ενισχύσει τις φιλελεύθερες εκσυγχρονιστικές φωνές στη ΝΔ και τις δημοκρατικές φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις στον ΣΥΡΙΖΑ.

Η κοινωνία αρχίζει να αισθάνεται το κενό. Γι' αυτό υπάρχει μια ρητή αλλά και μια σιωπηλή ζήτηση των πολιτών για κάτι καινούργιο στον ευρύτερο δημοκρατικό προοδευτικό χώρο. Γι' αυτό δημιουργείται η κοινή συνείδηση ότι κάτι μπορεί να γίνει τώρα, σύντομα.

Πρόσκληση για Ιδρυτική Συνέλευση

Με αυτή την αγωνία απευθύνουμε έκκληση στις δυνάμεις της ευρύτερης δημοκρατικής προοδευτικής παράταξης, στο ΠΑΣΟΚ, τη ΔΗΜΑΡ, τις δυνάμεις της οικολογίας, της αυτοδιοίκησης, τις πολιτικές και κοινωνικές συλλογικότητες και προσωπικότητες, να συνεργαστούν για την ανασυγκρότηση του χώρου.

Η ανασυγκρότηση δεν θα είναι μόνο οργανωτική, αλλά βαθιά πολιτική. Θα είναι αυτοκριτική για την ως τώρα πορεία, προγραμματική για το μέλλον, και κυρίως θα στοχεύσει στην ανάδειξη νέων ανθρώπων που θα ανανεώσουν την πολιτική ηγεσία της παράταξης και της χώρας.

Προτείνουμε τη δημιουργία ενός κοινού πολιτικού φορέα που θα συστεγάσει όλους, χωρίς να απαιτήσει τη διάλυση των υπάρχοντων κομμάτων και συλλογικοτήτων. Ο φορέας μπορεί να συσταθεί τους προσεχείς μήνες μέσα από μια ιδρυτική συνέλευση, με συμφωνημένες διαδικασίες και να εξελιχθεί στο κέντρο των κοινών επεξεργασιών για το σχέδιο Εθνικής Ανασυγκρότησης, με προτεραιότητα στο πρόγραμμα για τις ευρωεκλογές και τις αυτοδιοικητικές εκλογές.

“

Προτείνουμε τη δημιουργία ενός κοινού πολιτικού φορέα που θα συστεγάσει όλους, χωρίς να απαιτήσει τη διάλυση των υπάρχοντων κομμάτων και συλλογικοτήτων

Παρακολουθούμε με ενδιαφέρον τις κινήσεις που κάνουν ξεχωριστά το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ, θεωρώντας όμως ότι αυτές πρέπει να συγκλίνουν και να συναντηθούν στο άμεσο μέλλον. Η κοινή αναφορά στο Κόμμα των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών και Δημοκρατών, η ανταπόκριση στο ενωτικό τους κάλεσμα, διευκολύνει τη διαδικασία.

Χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία των «5 Δημάρχων» και άλλων αυτοδιοικητικών φορέων του ίδιου χώρου, που δείχνουν έναν δρόμο συνεργασίας στη βάση αξιών που συμμαζεύονται.

Δεν είναι δικιά μας δουλειά να προκαταλάβουμε τους τρόπους και τις διαδικασίες της ανασυγκρότησης. Υπάρχουν πολλές διεθνείς και ελληνικές εμπειρίες και υπάρχουν πολλοί που τις ξέρουν καλύτερα από εμάς. Το μόνο που θέλουμε είναι να καλέσουμε τους ενδιαφερομένους επιτέλους να προχωρήσουν. Προτάσσοντας την κοινή μοίρα, όχι την ιδιοτέλεια. Αναλαμβάνοντας αποφασιστικά την ευθύνη, όχι απαριθμώντας τις δυσκολίες του εγχειρήματος.

Και υπογράφουμε την πρόσκληση αυτή, πολίτες με διαφορετικές εμπειρίες και αφετηρίες αλλά με κοινές αγωνίες, με μόνο το δικαίωμα που μας δίνει η πολύχρονη παρουσία και έγνοια μας για αυτόν τον ευρύτερο πολιτικό χώρο και αυτόν τον τόπο.

Πέντε πολίτες που υπέγραψαν το κείμενο πρόσκλησης σε Ιδρυτική Συνέλευση για μια δημοκρατική προοδευτική παράταξη εξηγούν τους λόγους της επιλογής τους. Απαντούν: ο καθηγητής Γιάννης Βούλγαρης, ο συγγραφέας Πέτρος Μάρκαρης, ο πρώην υπουργός Σταύρος Μπένος και δύο στελέχη κομμάτων, η Αθηνά Δρέττα του ΠΑΣΟΚ και ο Σταύρος Λιβαδάς της ΔΗΜΑΡ

Γιατί υπέγραψα την πρόσκληση

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Μια πολυφωνική παράταξη για την ανασυγκρότηση

Μερικές φορές, το προφανές χάνεται μέσα στις αδράνειες και στους τακτικισμούς. Στη λογική των «μικρών μαγαζιών», ενώ οι εξελίξεις προχωρούν με τεράστια βήματα. Η έκκληση των πολιτών θέλει πριν απ' όλα να αναδείξει την ανάγκη συγκρότησης ενός ισχυρού τρίτου πόλου στο υπό διαμόρφωση κομματικό σύστημα. Το οποίο σημαίνει ότι πρέπει να προχωρήσει άμεσα η σύγκλιση και η επαναθεμελίωση της ευρύτερης δημοκρατικής προοδευτικής παράταξης. Αλλιώς θα επικρατήσει ο μικρός

δικομματισμός ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ που, όπως σημειώνεται στο κείμενο, είναι «πολιτικά στείρος, προγραμματικά οπισθοδρομικός και ιδεολογικά συντηρητικός». Υπάρχουν πολλές ενδείξεις ότι πολλοί πολίτες αισθάνονται το κενό, μια λειψή πολιτική αντιπροσώπευση της φιλοευρωπαϊκής δημοκρατικής κοινής γνώμης, η οποία αποτέλεσε τη ραχοκοκαλιά της Ελλάδας που αντιστάθηκε και αντιστέκεται στην αυτοπεριθωροποίηση της χώρας, στη σύγχυση και στον ανορθολογισμό.

Η διαδικασία σύγκλισης και συνεργασίας δεν πρέπει να είναι μια ατέρμονη συζήτηση, αλλά να έχει χρονικά ορόσημα. Η πρόταση για Ιδρυτική Συνέλευση όλων των ενδιαφερόμενων δυνάμεων έχει ακριβώς την έννοια να χαρτογραφήσει μια πιθανή πορεία ώστε το εγχείρημα να αρχίσει να δοκιμάζεται στην πράξη. Άλλες δυνάμεις, πρόσωπα και κινήσεις θα προτείνουν ασφαλώς τις δικές τους απόψεις και διαδικασίες. Μόνο η σιωπή και η ατεκμηρίωτη άρνηση πιστεύω ότι δεν δικαιολογούνται σε αυτή την κρίσιμη καμπή.

Γιατί είναι προφανές ότι η χώρα μπαίνει σε νέα φάση. Η εποχή των Μνημονίων φαίνεται να φτάνει στο τέλος της, η πολιτική δραστηριότητα όλο και λιγότερο θα εξαντλείται στην αντίθεση Μνημόνιο - Αντιμνημόνιο. Έχει αρχίσει η νέα φάση της εθνικής ανασυγκρότησης. Και σε αυτή πρέπει να δώσει το «παρών» μια πολυφωνική, αναγεννημένη και δυναμική δημοκρατική παράταξη.

Ο Γιάννης Βούλγαρης είναι καθηγητής στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου

“

Η πρόταση για Ιδρυτική Συνέλευση όλων των ενδιαφερόμενων δυνάμεων έχει ακριβώς την έννοια να χαρτογραφήσει μια πιθανή πορεία ώστε το εγχείρημα να αρχίσει να δοκιμάζεται στην πράξη

Οι μετωπικές συγκρούσεις που αναπτύχθηκαν και συνεχίζουν να αναπτύσσονται, είτε είναι το δίπολο Μνημόνιο - Αντιμνημόνιο είτε η θεωρία των δύο άκρων, δεν συμβάλλουν σε συγκλίσεις που τις έχει ανάγκη η χώρα

Οι «58» δηλώνουν όχι μόνο την αγωνία τους αλλά και την απόφασή τους να πάρουν πρωτοβουλίες ώστε η συμπίεση αυτών των δυνάμεων, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς ηγεμονισμούς, να γίνει πραγματικότητα.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΑΡΗΣ

Για να επιστρέψει η πολιτική συνεννόηση

Το κείμενο που υπέγραψα είναι μια πρόσκληση να συγκροτηθεί ένας χώρος που θα συμπεριλαμβάνει σοβαρές φιλελεύθερες δυνάμεις της φιλοευρωπαϊκής Κεντροδεξιάς, σοσιαλιστές, σοσιαλδημοκράτες και όσους στον ΣΥΡΙΖΑ συμμερίζονται την ανάγκη του δημοκρατικού διαλόγου και της συνεννόησης. Πρώτος στόχος του χώρου αυτού είναι να συμβάλει ώστε να φύγουν οι ακραίες

θέσεις από τη δημόσια συζήτηση και να αλλάξει εποικοδομητικά το κλίμα. Να επανέλθουν στο προσκήνιο τα πολιτικά επιχειρήματα. Δεν υπέγραψα μια πρόσκληση για τη δημιουργία ενός κόμματος, δήλωσα απλώς ενεργός οπαδός μιας πρωτοβουλίας που στόχο έχει τον εκπολιτισμό της πολιτικής προς την κατεύθυνση της γεφύρωσης των πολιτικών διαφορών, όχι της μεγέθυνσής τους. Θεωρώ ότι οι μετωπικές συγκρούσεις που αναπτύχθηκαν και συνεχίζουν να αναπτύσσονται, είτε είναι το δίπολο Μνημόνιο - Αντιμνημόνιο είτε η θεωρία των δύο άκρων, δεν συμβάλλουν σε συγκλίσεις που τις έχει ανάγκη η χώρα.

Ο Πέτρος Μάρκαρης είναι συγγραφέας

ΑΘΗΝΑ ΔΡΕΤΤΑ

Για κοινή κάθοδο στις ευρωεκλογές

Η χώρα και η παράταξη έχουν περάσει τρία πέτρινα χρόνια. Χρόνια που θα επικαθορίσουν την πορεία και των δύο για την επομένη δεκαετία. Και αν οι χώρες δεν εξαερώνονται, δεν καταστρέφονται, δεν εξαφανίζονται, δεν συμβαίνει το ίδιο και με τις παρατάξεις.

Όσοι υπογράψαμε το κείμενο-πρόσκληση προς τα κόμματα, τις κινήσεις και τις προσωπικότητες θέλουμε να ενώσουμε τη φωνή μας και τις προσπάθειές μας για την ανασύνταξη του χώρου του δημοκρατικού σοσιαλισμού, του χώρου της ριζοσπαστικής Κεντροαριστεράς, προτού είναι πολύ αργά. Η χώρα χρειάζεται μια νέα ελπίδα που παράλληλα με την πολιτική σταθερότητα θα εξασφαλίζει και

την κοινωνική αλλαγή. Θα επανεφεύρει το μέλλον της, θα οργανώνει μια νέα οικονομία, θα συγκροτεί μια διαφορετική εθνική συνείδηση, θα παλεύει για μια προοδευτική Ευρώπη, θα οικοδομεί ένα πραγματικό κράτος πρόνοιας, κυρίως θα επαναθεμελιώνει ένα διαφανές, αξιόπιστο και αποτελεσματικό πολιτικό σύστημα. Χωρίς αυτό το τελευταίο οποιαδήποτε προσπάθεια είναι καταδικασμένη.

Η παράταξη υπάρχει από τη χώρα και για τη χώρα. Υπάρχουν στιγμές στην ιστορία μιας παράταξης που χρειάζεται ψυχραιμία και ανιδιοτέλεια, διορατικότητα και επιμονή,

ταύτιση με το λαϊκό αίσθημα και ανάληψη του ρίσκου μιας πρωτοπορίας. Τώρα είναι η ώρα. Η ώρα που θα καταλήγει στην κοινή κάθοδο στις ευρωεκλογές και σε μια ευρεία δημοκρατική, μεταρρυθμιστική συμπαράταξη που θα υπερβαίνει την επίπλαστη διαχωριστική γραμμή Μνημόνιο - Αντιμνημόνιο και θα επαναφέρει τα πραγματικά πολιτικά διλήμματα όπως αυτά ορίζονται στις νέες συνθήκες. Αυτή τη στιγμή η πολιτική χρειάζεται μια νέα δυναμική, μια αντιπροσωπευτική έκφραση των πολιτών που δεν αναγνωρίζουν τον εαυτό τους πουθενά, σε κανέναν από τους υπάρχοντες πολιτικούς σχηματισμούς.

Ας μην αφήσουμε κι αυτή την ευκαιρία να πάει χαμένη!

Η Αθηνά Δρέττα είναι στέλεχος του ΠΑΣΟΚ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΙΒΑΔΑΣ

Η «Αριστερά της ευθύνης» πρέπει να δώσει το «παρών»

Πριν από περίπου ενάμιση μήνα, έγραφα στο «Βήμα της Κυριακής» (1/9/2013) πως «οι κεντροαριστερές» ανησυχίες που εκφράζονταν μέσα από σχετικές συζητήσεις στα ΜΜΕ και αλλού εξέφραζαν και τροφοδοτούνταν από πραγματικές πολιτικές ανάγκες της χώρας. Από την έλλειψη ενός ισχυρού σοσιαλδημοκρατικού πόλου με ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Από την πολιτική αστάθεια που συντηρείται όσο υπάρχει αυτό το κενό μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, σε μια εποχή που η χώρα έχει ανάγκη περισσότερο από ποτέ συνθήκες παρατεταμένης πολιτικής σταθερότητας. Ελεγα επίσης πως «παρότι η αναγκαιότητα μιας ευρείας

συμπαράταξης είναι μεγάλη, ενώ αντίθετος ο διατιθέμενος πολιτικός χρόνος είναι ελάχιστος, η κατάσταση και οι κινήσεις των δυνάμεων που βρίσκονται στον χώρο - κυρίως των δύο κομμάτων ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ - δεν επιτρέπουν, προς το παρόν, μεγάλη αισιοδοξία».

Το κείμενο των «58», που δημοσιεύεται σήμερα, έρχεται ακριβώς να εκφράσει αυτή την αναγκαιότητα της συμπίεσης των δυνάμεων της δημοκρατικής παράταξης, για να υπάρχουν ελπίδες για την εθνική ανασυγκρότηση. Οι «58» δηλώνουν όχι μόνο την αγωνία τους αλλά και την απόφασή τους να πάρουν πρωτοβουλίες ώστε η συμπίεση αυτών των δυνάμεων, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς ηγεμονισμούς, να γίνει πραγματικότητα.

Η υπογραφή μου σ' αυτό το κείμενο, ως μέλος της ηγεσίας της ΔΗΜΑΡ, μαζί με άλλα τρία μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, αρκετά μέλη της Κεντρικής Επιτροπής και στελέχη της ΔΗΜΑΡ και η συμμετοχή μας σ' αυτή την πρωτοβουλία απορρέει άμεσα ως ανάγκη και καθήκον, από τις ίδιες της αρχές και τους στόχους του κόμματός μας, ως «Αριστερά της ευθύνης». Θέλω να πιστεύω πως η ηγεσία της ΔΗΜΑΡ, βλέποντας τους στόχους του κειμένου αλλά και την πρόελευση, το εύρος, τη διαδρομή στον δημόσιο χώρο των ανθρώπων που συγκροτούν την πρωτοβουλία θα υπερβεί επιφυλάξεις και δισταγμούς και θα αγκαλιάσει την προσπάθεια, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην επιτυχία της.

Ο Σταύρος Λιβαδάς είναι μέλος της ΕΕ της ΔΗΜΑΡ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ

Η μόνη ελπιδοφόρα πρωτοβουλία

Συμμετέχω γιατί είναι η πιο σοβαρή και η μόνη ελπιδοφόρα πρωτοβουλία για την ανασύνθεση της Κεντροαριστεράς στα χρόνια της κρίσης. Η απουσία της και ιδιαίτερα το μεταρρυθμιστικό της πρόσημο ήταν πάντοτε τραυματική για το πολιτικό μας σύστημα. Τώρα είναι οδυνηρή.

Ο Σταύρος Μπένος είναι πρώην υπουργός, επικεφαλής της κίνησης πολιτών Διάζωμα